

Magic Flies Faster....

Ken je dat gevoel, dat je pijn hebt in je kaken van het lachen, maar die grote grijns maar niet van je gezicht gestreken krijgt? Ik had het niet gedacht, maar dat gevoel is dus te huur....

Even een stapje terug in de tijd. We liggen met ons bootje op de rivier bij Chichester, en zoeken een lokale pub op om de weersvoorspellingen binnen te halen via de gratis wifi. Ook maar even mail binnenhalen. Hé, een mailtje van de zeilschool. Mart heeft de Magic gehuurd, een oude America's Cupper, en vraagt wie er mee willen delen in de kosten. Je mag dan ook als bemanningslid mee tijdens De Zeewedstrijd, dat is dan wel weer aardig. Leuk om eens over na te denken.

Thuisgekomen ga ik toch voorzichtig eens vragen of er nog een plekje over is, en welke zeewedstrijd er eigenlijk bedoeld wordt? Nog één plek! De Lichtplatform Goeree Race op 7 september natuurlijk! OK! Ik doe mee!

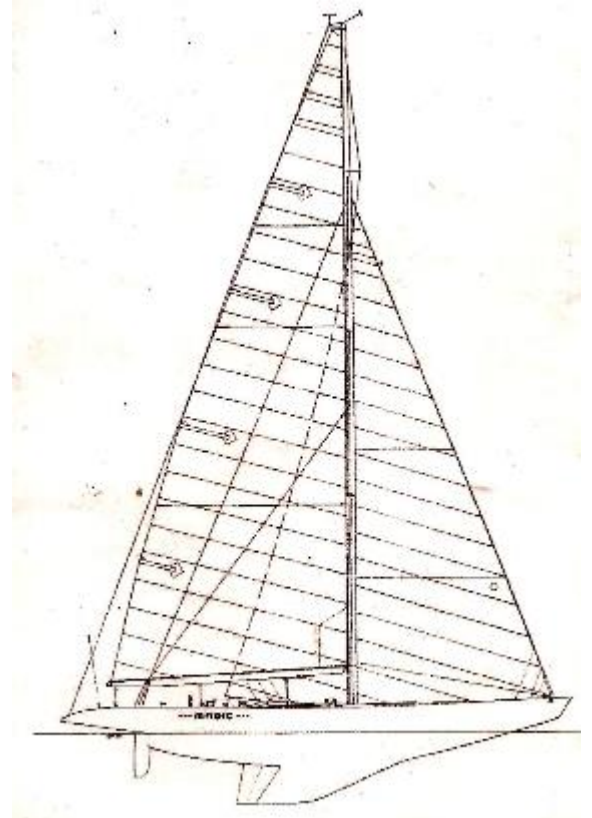
Henriëtte besluit dat dat dan mijn verjaardagscadeau is, dus dat is helemaal goed geregeld. Nu hebben we nog een paar weken voorpret. Hoe snel zou die boot gaan? Hoe hoog is die mast dan? Hoe veel ton ballast zit er onder water? Hoe diep steekt die boot? Hoe gaat dat als we moeten opkruisen in het Slijkgat met laag-laagwater? (er is NAP-70cm berekend). Mart staat elke keer als we het erover hebben te stuiteren achter de bar en ik moet toegeven dat het best aanstekelijk werkt!

Voor degenen die mij niet zo goed kennen: Ik vaar normaal op onze Anyway, een Dehler 37 uit 83, met een hoge opbouw, een relatief korte mast en korte giek, zeilen die niet helemaal het originele model meer hebben en een grote vaste driebladsschroef...

De enkele keer dat ik aan een wedstrijd mee doe, vergeet ik dat de watertanks leeg zouden kunnen, laat ik het bijbootje maar op het dek liggen en ga ik na de derde ton koffie zetten, want het is er dan best tijd voor... (geen thermoskannenkoffie bij mij aan boord)

U krijgt het beeld: niet heel fanatiek dus.

Toch begint er een gevoel van lichte spanning te ontstaan nu ik weet dat we met een man of 12 op een racemonster zullen gaan meedoen aan een wedstrijd waar ik normaal alleen maar bootjes voor me zie. Op het werk weten ze het inmiddels allemaal, en ook in de haven zijn heel wat mensen die met verbazing hebben geluisterd naar de voorgenomen plannen. Jij op een raceboot??

Vrijdagmiddag 6 september komt de Magic binnenlopen in de Heliushaven. De lucht is onheilspellend mooi. Een hevige onweersbui barst los, net als de boot vast ligt aan de passantensteiger. Het racebeest is 19 meter lang en 3,75m breed. De mast is 27,5 meter lang en er

hangt 18 ton ballast onder de boot, in een vinkiel die 2,75m diep steekt en een vleugelbreedte van 1,4m heeft. Aan de wind heeft het schip een zeiloppervlak van 220m².

Nadat het onweer weggetrokken is, staat er een licht briesje. Oefenen dus, want als we morgen op zee nog moeten uitvinden hoe alles werkt, dan wordt het helemaal niets. Grinders voor de fokkelieren, een koffiemolen voor de grootschoot, hydrauliek voor van alles en nog wat en een batterij van lieren voor alle vallen en op- en neerhouders. Hoe verdeel je het werk? Hoe coördineer je van de bakstag tot de neerhouder van de spinnakerboom alle handelingen? Het geheel maakt een nog niet meteen een verpletterende indruk, maar na een tweede keer de spinnaker omhoog gezet te hebben krijgen we een beetje idee van hoe alles werkt. Het vertrouwen groeit en er ontstaat een levendige dialoog over hoe het nou precies allemaal moet. Een enkeling durft zelf met de schipper te discussiëren over de volgorde der dingen. Zoals het hoort is het einde van die discussie dat we het doen zoals de schipper het wil. "Nou..." zegt de schipper..."ik kijk er wel naar uit om met allemaal van die ervaren zeilers te gaan varen, we willen zelf ook nog een hoop leren over hoe dit jacht werkt!" Hmmm.....

En dan is het zover. Zaterdagmorgenvroeg. Briefing, koffie, varen! In optocht naar de sluis en met zijn allen erdoorheen. In één schutting liggen 42 jachten buiten. Kees Boon heeft het allemaal weer perfect geregeld. Op de Vrijbouter staan de te varen banen aangegeven en even later klinken de geluidsignalen waarop we kunnen aftellen naar de start toe. Hoe doe je dat met zo'n bak, in zo'n druk veld? Ik mag aan de grinder staan, met mijn rug naar voren, dus nul zicht. We starten in de tweede groep, 5 minuten na de gemeten klasse, dus met een hoop schepen voor ons waar we op kunnen richten. Spannend.

TRIM roept er iemand. Ah, het is Ferry, die staat aan de fokkeschoot. Wat zou hij bedoelen? Nog een keer TRIM, trim, trim.. Oh, het is voor mij! Als een dwaas begin ik aan de grinder te draaien en kennelijk voldoe ik aan de verwachting. De kaapstander waar de fokkeschoot 6 keer omheen geslagen ligt begint te draaien en de enorme fok komt op spanning. De schoot gaat niet in een klem, daar heb je bemanning voor. De boot pikt snelheid op. Een paar meter verderop staat Govert woest aan de koffiemolen van de grootschootlier te draaien. Mart zit aan het stuur en tuurt onder de genua door naar het wedstrijdveld. We starten benedenwinds en lopen onze eerste concurrenten in. Erik van Dinten heeft een prachtige code zero op zijn Squander Mania, maar dat helpt niet en aan lij denderen we voorbij. "Je had al lang vijf minuten voor moeten liggen om ons op handicap te verslaan", roept Erik ons toe, in een poging de moraal van de bemanning te breken. Goede poging Erik!

De Avanti is de te kloppen boot in onze groep, die heeft een handicap die net een punt hoger is dan die van ons en de bemanning kan erg goed zeilen. Net na de startlijn gaat dus de spi erop, want dat kan best voor die anderhalve mijl. En ja, ter hoogte van de P3, waar we weer moeten opsteken, zitten we vlak achter hem. Het hijsen van de fok, weghalen van de spinakker, aanhalen grootzeil en

genua (TRIM TRIM TRIM...) neemt echter wat meer tijd in beslag en we komen weer flink achter te liggen. Drie mijl lang varen we erachter aan, maar de afstand wordt steeds kleiner en ook groeit ons zelfvertrouwen, omdat we de eerste schepen passeren die 5 minuten voor ons gestart waren. Als we dan naar de meetpaal kunnen afvallen passeren we eindelijk de Avanti, en even later ook de Stille Wilde, waarop Hans Koole uitgebreid foto's aan het nemen is van het geweld dat aan bakboord passeert!

De boot helt wat over en gaat lekker op één oor liggen. Er is bijna geen vrijboord, dus de eerste golven spoelen over het dek. Terwijl ik lach om de golven die bij Rebecca, onze stuurvrouw, in het gezicht spatten, komt heel onverhoeds een tweede golf langs die mijn kraag vol water zet. Brrr..zout! Maar inmiddels kan ik ook niet meer ophouden te grijnzen. Het is te leuk! Om me heen kijkend zie ik dat ik niet de enige ben!

Voor ons zijn nog een paar J's. Wat lopen die hard zeg! Ik denk dat we vandaag toch niet helemaal als eerste over de finish gaan. Toch lopen we op ze in, hoor ik van de anderen, want zelf zie ik nog altijd helemaal niets onder dat zeil door. En waarachtig, net na het lichtplatform gaan we de Just Us en de Junique voorbij. We liggen helemaal voorop in het veld. Achter ons allemaal spinnakers, die ik nu eens een keertje van de voorkant kan zien. Ook leuk!

Maar de spanning gaat er ook een beetje van af. Zelfs de voorsprong op de Avanti lijkt genoeg te worden. "Trim trim" wordt weer: "We gaan de fok aanhalen!" Net nu ik eraan gewend was. Verwarrend hoor! Er is dus ook genoeg tijd om nog even een volkomen verkeerde spinnakermanoeuvre uit te voeren. De lijnen schieten uit de bek van de boom en we verliezen hopeloos veel tijd, terwijl we in het Slijkgat naar de rode tonnenlijn moeten afvallen om de spanning er weer af te krijgen. Met 2,75 meter kiel best nog spannend! Maar daarna gaat het weer voorbeeldig. "Er staat een beetje water in het ruim", roep Frank, terwijl

hij met zijn hand een centimeter of 5 aangeeft. “Oh dat is normaal, lacht de schipper”. Al dat water is door de spinnakerluiken naar binnengekomen. Deze boot is duidelijk maar voor één doel gebouwd en dat is niet het comfort van de bemanning.

Maar als we even later als allereerste de finishlijn overschuiven begrijp je wel waarom dat is! Wow, wat een lekkere zeiltocht! Wat gaat dat hard!

Volgend jaar weer?

Ido Nap